

maan ja sitte en huomannut sen enempää ennen kuin seisoin ihan isä-jumalan istuimen lähellä.

Jumala istui valtaistuimellaan kaikessa komeudessaan, silmäluomet rypyssä kuin Leo Tolstoilla ja muuten vihasen näköisenä. Ja hänen oikealla kädellänsä istui hänen ainoa — muijansa. Se on muuten ilmeinen vale että hänen oikealla kädellänsä istuisi hänen poikansa. Ainakin sillä kertaa poika oli taivaan nummella Jukolan poikien kanssa kiistakiekkoa lyömässä. Ja Aleksis Kivi oli heillä palkintotuomarina.

Kun jumala näytti niin vihasen näköiseltä en uskaltanut mennä tervehtimään, vaikka ensin olin ajatellut puheille pyrkiä ja pyytää palkanylennystä kaikille hätäaputoissa oleville kristillisen työväenyhdistyksen jäsenille.

Kävelin taivaan "kappeliin" rahvaan puolelle ja pyysin pullon huokeampaa lajia olutta.

Minkätähden jumala näyttää niin vihaselta? kysyin olutta tuovalta taivaan kyyppäriltä.

— Taivaaseen tulee nykyään liian paljon yksitoikkoisia ihmisiä. Jumalaa harmittaa ja suututtaa se kuin tulijat ovat melkein järjestään samaa luokkaa ja siis sa-